

Uống Rượu với Tiên Ông

Uống thay ngọc thạch câu phần
mưa gào, gió rống xé thân đã như
lương-gia thể sự sục hư
mai thê hạc tử, già từ nẻo chơi.

phát-trần ai phát bụi đời
vân hà vô dị, đêm rơi dặm hành
quạ già hót giọng vàng anh
nhân sinh kỷ kiến, trăng thanh gối đầu.

song mai hoa nở tàn lâu
ngọc lạnh trầy-trật vốn nhàu thời qua
sinh cư tử tán quả là
mưa rĩ rất, hổi mưa xa mưa gần.

Ước chi cưỡi hạc bạch-vân
nhả thi, phun tửu kín tầng không-gian
tiên ông thăm ý mơ-màng
hỏi rằng, ở dưới thế-gian còn gì.

thưa tiên chỉ có từ-bi
thêm bác-ái, xúm bái quỳ trần ai
mời ông ghé xuống vài ngày
Gò Đen, Bàu Đá không say không về.

điu ông ra nghĩa cảnh quê
hương đồng cỏ nội, ê hề đó thời
quốc đã nghìn, đông về trời
nhược bằng chénh-choáng ẩm nơi Dạ Hành.

trên trời thiếu tiếng hoàng anh
chơi cho tom-ngổm, tập tành cho quen
cuộc chơi bất kể sang hèn
ai đâu rảnh-trí chê khen sự đời.

Dương-Quan-Khúc, tửu thiên bôi
phiêu-bồng-thảo, sóng ngược xuôi ân cần
gác qua hai chữ thiện chân
hứa bờ, hứa bụi, hứa lần góp vui.

tôi xưa cũng đã bụi-ngùi
cung tàn thổ hết, tới lui một mình
hiểu ra hai chữ nhục vinh
thoảng qua còn đọng nghĩa-tình bấy nay.

uống đi, rượu sẽ giải bày
hốt vài dùm nắng ấm tay tặng người
trách chi một đám đười-ươi
ruồi bu cùi bấp để cười mai sau.

trần đời chẳng khác nhà lao
trong tù, ngoài ngục ai nào hơn ai
xuân quang minh my, sẵn bày
oán thanh tái đạo, từ nay im rồi.

uống thêm vài tĩn nữa thôi
về trời cho sớm mai ngồi chầu mai
riêng tôi, còn phải đi cày
dấu rằng ngọc thạch tro bay cũng đành.

Trang Y Hạ

Chú thích:

- Câu = đều. Phần = đốt "ngọc thạch câu phần", ý nói: (Vàng đá đều bị đốt cháy tan như nhau).
- "Vạn sự bất như bôi tại thủ, nhân sinh kỷ kiến nguyệt đương đầu".
- Quán trọ.
- "Một khi trái tim đã héo tàn, con người mới chạy tới thần thánh" (Krishnamurti).
- Ánh ánh sáng mùa xuân tươi đẹp
- Tiếng oán than đầy đường.